

[Sundhedsministeren]

Det er derfor min opfattelse, at kønssygdomsloven indtil videre bør opretholdes, og at vi, inden revision eller eventuel ophævelse kommer på tale, afventer Sundhedsstyrelsens retningslinjer, der omfatter seksuelt overførbare sygdomme som helhed, og på baggrund af disse retningslinjer vurderer, hvad der eventuelt skal ske.

Jeg kan på denne baggrund ikke anbefale det foreliggende lovforslag.

Torben Lund (S):

I modsætning til sundhedsministeren vil jeg meget gerne støtte, at dette lovforslag bliver vedtaget, så vi får ophævet loven om bekæmpelse af kønssygdomme. Det vil jeg godt bruge førstebehandlingen til at begrunde.

Hvis vi ser på indholdet af denne lov, er det jo rigtigt, som sundhedsministeren var inde på, at den giver adgang til vederlagsfri undersøgelse og fri behandling, men det kan man gennemføre inden for vores sundhedsvæsen i forvejen og vil jo også gøre det. Det behøver man ikke at have en særlig lov til.

Efter loven har man pligt til at lade sig undersøge og behandle, hvis der er grund til at tro, at man er smittet med en kønssygdom, og der kan gives pålæg af embedslægen, og man kan blive fremstillet ved politiet og tvangsundersøgt og behandlet. Men det er nu engang sådan, at mennesker, som har en kønssygdom, hvad der formodentlig ikke er særlig behageligt, naturligvis ønsker at blive helbredt hurtigst muligt, ligesom de i langt, langt de fleste tilfælde vil være indforstået med, at de ikke skal udsætte andre for smitte.

Endelig er der jo knyttet en straffebestemmelse til kønssygdomsloven, som sundhedsministeren også har refereret den. Denne straffebestemmelse har efter min mening ikke virkning. Man kan uden videre anvende de bestemmelser i straffeloven, som sundhedsministeren har været inde på. Det kan vi bl.a. gøre med tilkendegivelser her fra Folketinget om, at ved ophævelsen af kønssygdomsloven kan man i ekstreme tilfælde anvende disse bestemmelser i straffeloven.

Jeg siger dette så meget desto mere, som vi har fået oplyst af sundhedsministeren, at tvangsbestemmelserne i loven, også straffebestemmelserne, rent faktisk ikke har været anvendt i de sidste fem år. Derfor må vi nok sige,

at nu er det på tide, at vi kommer af med denne lovgivning.

Selvfølgelig ville man kunne argumentere for en opretholdelse af lovgivningen, hvis kønssygdomsloven så ud til at kunne påvirke udbredelsen af kønssygdomme i nedadgående retning. Men jeg tror faktisk, det er omvendt, også selv om sundhedsministeren mener, at den har en vis præventiv virkning.

Tværtimod mener jeg, man meget godt kunne tænke sig, at kønssygdomsloven i virkeligheden har virket blokerende for, at nogle, der mente sig smittet, har søgt undersøgelse og behandling på et tidligt tidspunkt. Loven er, sådan som den er udformet, lidt udtryk for en løftet moralsk pegefinger. Jeg tror, der er mange, der på grund af bl.a. denne lovgivning og den tvang, der er knyttet til denne lovgivning, dukker sig lidt for at møde op til undersøgelse og behandling for en kønssygdom. Det er sådan noget, man forbinder med prostitution og udsvævende sexliv og utroskab, og hvad ved jeg.

Så jeg tror, det er på tide, vi kommer af med denne særlovgivning, sådan at kønssygdommene kan blive behandlet i vores sundhedsvæsen og ligestillet med andre smitsomme sygdomme.

Jeg er ganske enig med sundhedsministeren i, at når vi i de seneste par år har set en drastisk nedgang i antallet af kønssygdomme, så er det ikke noget, vi kan tilskrive kønssygdomsloven, men den AIDS-kampagne, der har været ført, hvor det er lykkedes med en meget åben og meget direkte og ofte meget sjov og humoristisk kampagne at ændre folks sexvaner.

Jeg mener, det i virkeligheden er det bedste udtryk for, at sygdomme, der kan overføres ved nogle seksuelle praktikker, ikke kan forebygges ved tvang eller ved trusler om straf, men alene kan forebygges ved oplysning og ved motivation og som sagt gerne på en spændende og sjov måde, måske med adresse til de seneste dages debat i nogle kirkelige kredse.

Jeg vil slutte med at sige: Lad os komme af med kønssygdomsloven. Den er efter min mening inderligt overflødig og måske i virkeligheden hæmmende for en forebyggelse på kønssygdomsområdet.

Jeg skal slutte med at spørge sundhedsministeren, om den afvisning af en ophævelse af kønssygdomsloven, ministeren har givet udtryk for her i dag, er i overensstemmelse med